

ปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

The Factors of Discipline and Patience Influencing the Achievement of Novices Ordination in the New Group's Novices in 2020 of Wat Lok Molee, Muang District, Chiang Mai Province

พระณัฐวัฒน์ ตั้งปฐมวงศ์ (ญาณปปโก)

PhraNuttawat Tangpatomwong (Nāṇappabho)

นักวิชาการอิสระ

Independent Scholar

วัดปันเสา จังหวัดเชียงใหม่

Wat Pansao, Chiang Mai Province

E-mail: Bhikkunuttawat.t@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 11 ตุลาคม 2563

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 20 มกราคม 2564

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 2 กุมภาพันธ์ 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความอดทนในการบรรพชาที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และ2) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างด้านความมีวินัยและด้านความอดทนของการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรแบบ 2 ทาง คือด้านความมีวินัยและด้านความอดทนในการบรรพชาที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี ด้วยการวิเคราะห์ผลทางสถิติแบบ Crosstabs Table โดยตั้งสมมติฐานในการวิจัยคือ การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีปัจจัยในด้านความมีวินัย และด้านความอดทนในการบรรพชาเป็นสามเณรต่างกัน จะมีผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณรแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยด้านความมีวินัย อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความมีวินัยของการบรรพชาเป็นสามเณรโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย (2.31) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (4.25) การบรรพชาเป็นสามเณร โดยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และปัจจัยด้านความอดทนของการบรรพชาเป็นสามเณรโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย (2.31) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (4.25) การบรรพชาเป็นสามเณร ในปัจจัยด้านความอดทน อยู่ในระดับปานกลาง การหาค่าที่แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของการบรรพชาเป็นสามเณรโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย (2.42) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (4.63) การบรรพชาเป็นสามเณรปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

อยู่ในระดับสูง และการบรรพชาเป็นสามเณร มีปัจจัยด้านความมีวินัย (1.76) ความขยันอดทน (2.00) อยู่ในระดับพฤติกรรมปานกลาง และทำให้ทราบว่า การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 24 รูป มีปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับพฤติกรรมสูง ทั้งๆ ที่มีความแตกต่างของแต่ละปัจจัย

คำสำคัญ: การบรรพชาเป็นสามเณร, ความอดทน, ความมีวินัย

ABSTRACT

The objective of this research is 1) to study the factors of discipline and patience in ordination affecting motivation of novice ordination achievement, in the new year 2020 novice group of Wat Lok Molee, Muang District, Chiang Mai Province and 2) to find the relationship between discipline and patience of novice ordination, in the new year 2020 novice group of Wat Lok Molee, Muang District, Chiang Mai Province, using survey research to find a relationship of two-way variables, namely discipline and patience in ordination, affecting the motivation of the novice ordination achievement, in the new year 2020 novice group of Wat Lok Molee, by analyzing the statistical results in crosstabs table, the hypotheses were: ordination as a novice in the new year 2020 novice group of Wat Lok Molee, Muang District, Chiang Mai Province. That is a factor in discipline and diligence and patience in ordination as a novice is different, will affect the merit or virtue of the ordination of the novice ordination differently.

The analysis of the data, it was found that discipline factor, are moderate by mean and standard deviation (SD). The discipline of ordination was the novice overall with a mean (2.31) and a SD (4.25). Novice ordination with mean and SD, and the diligence factor of the novice ordination overall with mean (2.31) and SD (4.25), in the factor of diligence and patience is moderate finding a value showing the mean, and SD, the motivation of the novice ordination was overall mean (2.42) and SD (4.63), novice ordination. Is high and ordination as a novice, there was a factor of discipline (1.76), diligence (2.00), moderate behavior. And made it known that the ordination was a novice, in the new year 2020 novice group of Wat Lok Molee, Muang District, Chiang Mai Province, there were 24 figures in Chiang Mai Province with the motivation factor for success at a high level of behavior despite the differences of each factor.

Keywords: Novices Ordination, Discipline, Patience

1. บทนำ

การฝึกฝนวิธีคิดด้วยการนำหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา มาประยุกต์ใช้พัฒนาพฤติกรรมที่เหมาะสมให้กับเด็กและเยาวชน ในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ดังคำกล่าวของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) (2546, หน้า 34-35) ที่ว่า “หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนามีกระบวนการศึกษาที่พัฒนาเด็กและเยาวชนแบบเป็นองค์รวม คือการฝึกเด็กให้รู้จักคิดที่สำคัญ คือ ให้เขามีโยนิโสมนสิการ หมายถึงการรู้จักคิด รู้จักพิจารณา หรือมองเป็น คิดเป็น มีหลักใหญ่ 2 อย่าง คือ 1) เอาความจริงจากประสบการณ์นั้น สถานการณ์นั้น หรือสิ่งนั้นให้ได้ 2) เอาประโยชน์จากมันให้ได้ ทั้ง 2 อย่าง เรียกว่า มองให้เห็นความจริงและ

มองให้เห็นประโยชน์ เมื่อได้รู้จักคิด เขาจะสามารถพลิกสถานการณ์ พลิกสิ่งที่กำลังเผชิญอยู่ ให้กลับร้ายเป็น ดีได้ เด็กจะมีความรู้เท่าทัน ปัญหาที่ฝึกอยู่เป็นประจำ จะทำให้เขาคิดได้ไวขึ้น ได้แก่ว่า มองอะไรก็เห็นทั้งแง่ คุณและโทษ ทำให้เป็นคนที่ไม่มองอะไรด้านเดียว แต่มองทั้งด้านคุณและโทษ มีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย การมี โยนิโสมนสิการ จะเอาประโยชน์ได้จากทุกสถานการณ์ โดยรู้ตระหนักรู้ว่า วัตถุประสงค์คือ ได้เรียนรู้ พัฒนาชีวิต พัฒนาปัญญาได้”

ในสังคมทุกวันนี้ ที่มีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การพัฒนาเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ ประการเกื้อหนุนกัน แต่ปัจจัยหลักของการพัฒนาจำเป็นต้อง อาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งบุคคลที่มีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมบัติทั้งทางด้านสมรรถภาพ ทางร่างกายแข็งแรงและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อ ความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรค ด้วยความมุ่งมั่น คุณสมบัติเหล่านี้ จำเป็นต้องถูกหล่อหลอมให้ เกิดขึ้นในตัวบุคคล ในรูปแบบของคำว่า “วินัยในตนเอง” วินัยในตนเองถือเป็นวัฒนธรรมของสังคมที่ทุกคน ต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสุข วินัยในตนเองนี้ เป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ทุกคน ควรสร้างขึ้น สำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้คนเราบรรลุจุดหมายของชีวิต ประสบความสุขความ เจริญในชีวิต จึงเป็นวินัยที่ครูบาอาจารย์ควรสร้างสรรค์ให้ เกิดแก่เด็กและเยาวชนที่มีความพร้อมสำหรับ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), 2551, หน้า 434-435) “การบรรพชา” มีความหมายว่า การงดเว้นจาก ความชั่วทั้งปวง ส่วน “สามเณร” แปลว่า เหล่ากอของสมณะ หมายถึงนักบวชชายในพระพุทธศาสนาที่มีอายุ น้อย เพราะถ้าเด็กและเยาวชนมีวินัยในตนเองนั้น จะทำให้เด็กและเยาวชนได้ควบคุมพฤติกรรมของตนให้ เป็นไปในทางที่ดีงาม และประสบความสำเร็จในชีวิต จึงต้องดำเนินการฝึกให้เกิดผลอย่างจริงจังแก่เด็กและ เยาวชนที่มีความพร้อมสำหรับ “การบรรพชาเป็นสามเณร”

สามเณรนั้น นับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนา หากไม่ได้เตรียมพัฒนา สามเณรให้เป็นทรัพยากรที่ดีแล้ว การพัฒนาพุทธศาสนาอาจจะเป็นไปได้ไม่เต็มที่ จะเห็นได้ว่าความมีวินัยใน ตนเองเป็นลักษณะที่จำต้อง ปลุกฝังให้กับสามเณร เมื่อสามเณรมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐาน และมีวินัยต่อ สังคม ผลที่สุดก็จะวินัยต่อพระศาสนาของชาติโดยรวม ซึ่งจะทำให้พุทธศาสนาของประเทศชาติก้าวหน้า มากยิ่งขึ้น (สุนทร บุญสฤษดิ์, 2543, หน้า 17) ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของจริยธรรม โดยเฉพาะ พฤติกรรมด้านวินัยในตนเอง โดยเห็นว่า วินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะในตัวบุคคล ที่ควบคุมตนเองได้ ทั้งใน ด้านอารมณ์และพฤติกรรม ผู้ที่มีวินัยในตนเอง จะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจ และเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้มีระเบียบ และปฏิบัติตามกฎของสังคม จากการศึกษาความหมายและขอบข่าย และพฤติกรรมของ ความมีวินัยในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริ ญาณ (เจริญ สุวฑฺฒโน) (2547, หน้า 7-8) ที่ได้ให้ความหมายไว้ว่า “สามเณร แปลว่า เหล่ากอของสมณะ หมายถึง นักบวชชายในพระพุทธศาสนาที่มีอายุน้อย ยังไม่ได้รับการอุปสมบทเป็นพระภิกษุ แต่ถ้าเป็นทาง โลก ก็คือเยาวชนซึ่งมีอายุน้อยอยู่เปรียบเสมือนฤดูใบไม้ผลิของมนุษยชาติ ชีวิตของมนุษย์เรานั้น ระยะเวลา เป็นเยาวชนเป็นชีวิตที่ล้ำค่ายิ่ง แต่ทว่าความเป็นเยาวชนก็ร่วงโรยง่ายที่สุด หากไม่ได้รับการอบรมบ่มเพาะ อย่างดี เยาวชนที่มีคุณภาพสูงส่ง มีสติปัญญาเป็นเลิศ ย่อมจะเป็นผู้กำหนดอนาคตของชาติ และความเจริญ ของเผ่าพันธุ์” ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของวินัยในการบรรพชาเป็นสามเณร อันถือเป็นเหล่ากอของ สมณะในพระพุทธศาสนาที่มีอายุน้อยความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ต่อการบรรพชาเป็นสามเณร ใน กลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่”

เพราะการมีวินัยในการบรรพชา จะทำให้การเป็นสามเณรเกิดแรงจูงใจ ต่อการบรรพชาเป็นสามเณร อันมีผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวช และผู้บวชควรจะมีระลึกถึงผลของการบวชที่จะได้รับผลคืออานิสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง อานิสงส์ที่จะพึงได้แก่ผู้อื่น และอานิสงส์แก่พระศาสนา โดยบริบทของพื้นที่ในวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้เน้นย้ำและฝึกความอดทน ตลอดจนการอบรมสั่งสอนให้กลุ่มสามเณร รุ่นใหม่ล้วนที่จะต้องได้รับผลจากการบรรพชาคือการมีความมีวินัยและความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการบรรพชาเป็นสามเณรได้มากยิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความอดทนในการบรรพชาที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างด้านความมีวินัยและด้านความอดทนของการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

3. สมมติฐานการวิจัย

การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีปัจจัยในด้านการมีวินัย และด้านความขยันอดทนในการบรรพชาเป็นสามเณรต่างกัน จะมีผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณรแตกต่างกัน

4. ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษา “ปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ต่อการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2563

ขอบเขตด้านเอกสารและเนื้อหา ผู้ศึกษาวิจัยใช้หลักฐานข้อมูลปฐมภูมิในพระไตรปิฎก ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2539 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ตามนัยและกรอบของการวิจัย เพื่อให้ได้เนื้อหาที่มีความชัดเจนและสมบูรณ์ที่สุด

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเน้นศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ในการศึกษาค้นคว้าเฉพาะการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เท่านั้น จำนวน 24 รูป

ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่ในการศึกษาเฉพาะวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เท่านั้น

ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยกำหนดกรอบระยะเวลา ในการเก็บข้อมูลในการศึกษา จนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ คือ เฉพาะการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เท่านั้น จำนวน 24 รูป เท่านั้น โดยเก็บรวบรวมข้อมูล ในช่วงเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2563

5. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การกระทำของบุคคลในการประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายของสังคม และไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของสังคม

ความอดทน หมายถึง ความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุม อารมณ์ จิตใจ ร่างกาย ให้สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่างๆ ได้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นของการบรรพชาเป็นสามเณรที่จะทำพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งให้ สำเร็จลุล่วงด้วยดีตามมาตรฐานสูงสุด หรือเป็นไปตามที่สามเณรวางไว้ โดยสามเณรได้ใช้ ความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ

6. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการกำหนดระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการศึกษาโดยครอบคลุมประเด็นที่มีความสำคัญดังนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลต่างๆ ที่ได้มาทำการวิเคราะห์ เพื่อนำเสนอความสัมพันธ์ตามสมมติฐาน สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้นำรูปแบบการวิจัยที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า มาดำเนินการตามลำดับขั้นตอนต่างๆ ตามรายละเอียดขั้นตอนจำนวน 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการวางแผนการวิจัย โดยระบุปัญหา เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยการกำหนดรูปแบบการวิจัย การจัดเตรียมเครื่องมือวัดตัวแปรต่างๆ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสำรวจข้อมูลจากเอกสาร ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ “ความอดทนและความมีวินัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์” โดยพยายามรวบรวมตัวแปรที่สำคัญ เพื่อทำการตรวจสอบว่า ตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม เพื่อสร้างเป็นตัวแบบที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของตัวแปรดังกล่าว โดยขั้นตอนนี้จะเริ่มดำเนินการไปพร้อมๆ กับการวางแผนการวิจัย และได้ผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัยแล้ว

ขั้นตอนที่ 3: การสร้าง การทดสอบ และการแก้ไข แบบสอบถาม และการศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในขั้นตอนนี้ได้อยู่ภายใต้การแนะนำและควบคุมของคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัย โดยเริ่มดำเนินการและเสร็จสิ้นการเก็บข้อมูลในระหว่าง เดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2563

ขั้นตอนที่ 4: การประมวลผลข้อมูล การลงรหัสข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ หมายถึงการทดสอบฐานของสถิติ การทดสอบความเที่ยงตรง และการทดสอบความเชื่อได้ของมาตรวัด ที่ได้จากการแก้ไขแล้ว โดยขั้นตอนนี้เริ่มดำเนินการในเดือนมิถุนายน 2563

ขั้นตอนที่ 5: เป็นการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากขั้นตอนที่ 4 มาตีความผลของการวิเคราะห์ข้อมูล การหาข้อสรุป และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับตัวแปรที่สำคัญ ที่มีผลต่อการฝึกอบรมแบบร่วมมือ (Jigsaw) ในขั้นตอนนี้ ได้ดำเนินการในเดือนกรกฎาคม 2563

ขั้นตอนที่ 6: เป็นการเขียนรายงานการวิจัย และนำเสนอรายงานการวิจัยดังกล่าวต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา โดยให้คณะกรรมการทุกท่านได้อ่านและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงรายงานให้มีความสมบูรณ์ เพื่อจะได้จัดทำเป็นรูปเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์ ในขั้นตอนนี้ ได้ดำเนินการในเดือนสิงหาคม 2563

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ มุ่งเน้นศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เพื่อการศึกษาค้นคว้า เฉพาะการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เท่านั้น จำนวน 24 รูป เท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อการศึกษาปัจจัยด้านความมีวินัย และด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณร

ใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยรูปแบบสอบถาม ที่นำมาใช้นั้น ได้ประยุกต์และดัดแปลงมาจากการพัฒนา งานวิชาการ หรือแนวคิดเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ และ ลักษณะการมีวินัยในตนเอง ด้านการมีวินัยของการเป็นสามเณร ความขยัน อดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเป็นสามเณร และจะต้องมีการนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจแก้ไข เพื่อให้ได้เครื่องมือที่ สมบูรณ์สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ โดยแบบสอบถาม ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ความมีวินัย ในวัดและหน้าที่ของสามเณร จำนวน 9 ข้อ
2. ความขยันและอดทนของการเป็นสามเณร จำนวน 7 ข้อ
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของการบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 10 ข้อ

แบบสอบถามทั้ง 3 ส่วน จะใช้มาตรวัดแบบประมาณค่า 3 ระดับ (Rating Scale) คือ

กิจกรรม	ระดับคะแนน
ทำประจำ	3
ทำบางครั้ง	2
ไม่เคยทำ	1

การแปลความหมาย มีรายละเอียดดังนี้

ความหมาย	ช่วงคะแนน	ระดับกิจกรรม
ทำประจำ	2.33 – 3.00	สูง
ทำบางครั้ง	1.67 – 2.32	ปานกลาง
ไม่เคยทำ	1.00 – 1.66	ต่ำ

การสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการสร้างเครื่องมือนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับและขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบรรพชาเป็นสามเณร โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา เกี่ยวกับการบรรพชาเป็นสามเณร
2. สร้างแบบสอบถาม โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการควบคุมงานวิจัย และ ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา สำนวนภาษา และนำมาปรับปรุงแก้ไขปรับปรุง
3. นำแบบสอบถาม ที่ได้รับการแก้ไขและปรับปรุงแล้ว ไปหาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา
4. นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1954: 202-204) ให้ได้ค่าความเชื่อมั่นมากกว่า ตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป จึงสามารถสรุปได้ว่า แบบสอบถามชุดนี้ มีความเชื่อมั่นสูงพอที่จะยอมรับได้ และสามารถ นำไปใช้ได้ต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการเก็บข้อมูลจากสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เท่านั้น จำนวน 24 รูป เท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูล โดยนำแบบสอบถาม มาตรวจสอบและให้คะแนนแล้วนำไป ดำเนินการลงรหัส และทำการบันทึกลงในสื่อที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมาช่วยในการ วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าทางสถิติต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าทางสถิติตามทีผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในสมมติฐานนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ มาช่วยสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ในครั้งนี้ มีดังนี้

- 1) ค่าเฉลี่ยของประชากร μ (มีว)
- 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (Standard Deviation; S.D. หรือ S.)
- 3) ร้อยละ/สัดส่วน (Proportion: p) คือ การเปรียบเทียบจำนวนย่อยกับจำนวนรวมทั้งหมด
- 4) หาคความสัมพันธ์ของตัวแปรแบบ 2 ทาง ด้วยสถิติ Crosstabs Table

7. สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านความมีวินัย และด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 24 รูป สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

ปัจจัยด้านความมีวินัยของการบรรพชาเป็นสามเณร

พบว่า 1) ในการเรียนพระพุทศาสนาแต่ละวิชา สามเณรมีพฤติกรรมไม่เคยนำวิชาอื่นขึ้นมาทำ มีจำนวนทั้งสิ้น 12 รูป คิดเป็นร้อยละ (50.0) 2) สามเณรมักจะมีพฤติกรรมไม่เคยทำการคุยเรื่องอื่นๆ กับเพื่อน ในขณะที่พระอาจารย์กำลังสอน มีจำนวนทั้งสิ้น 14 รูป คิดเป็นร้อยละ (58.3) 3) สามเณรส่งการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมาย ตรงตามเวลาที่พระอาจารย์กำหนด มีพฤติกรรมทำประจำจำนวนทั้งสิ้น 16 รูป คิดเป็นร้อยละ (66.7) 4) ในระหว่างการสอบ/ทดสอบสามเณรมักแอบดูข้อสอบเพื่อน หากทำข้อสอบไม่ได้ มีพฤติกรรมทำบางครั้ง และไม่เคยทำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 12 รูป คิดเป็นร้อยละ (50.0) ตามลำดับ 5) สามเณรแอบนอนหลับในช่วงโมงเรียนพระพุทศาสนา มีพฤติกรรมทำบางครั้งจำนวนทั้งสิ้น 16 รูป คิดเป็นร้อยละ (66.7) 6) สามเณรไม่เคยทำพฤติกรรมเล่นกับเพื่อน ในขณะที่พระอาจารย์กำลังสอน เป็นจำนวนทั้งสิ้น 16 รูป คิดเป็นร้อยละ (66.7) 7) สามเณรไม่เคยทำพฤติกรรมอ่านหนังสือการ์ตูน/เล่นโทรศัพท์ ในขณะที่พระอาจารย์กำลังสอน เป็นจำนวนทั้งสิ้น 18 รูป คิดเป็นร้อยละ (75.0) 8) สามเณรมีพฤติกรรมทำบางครั้งและไม่เคยทำ ที่มักจะชอบลอกการบ้านเพื่อน เป็นจำนวนทั้งสิ้น 12 รูป คิดเป็นร้อยละ (50.0) ตามลำดับ และ 9) เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนพระพุทศาสนา สามเณรจะถามพระอาจารย์ มีพฤติกรรมที่ทำประจำเป็นจำนวนทั้งสิ้น 16 รูป คิดเป็นร้อยละ (66.7)

สรุปว่า ในปัจจัยด้านความมีวินัย อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความขยันอดทนของการบรรพชาเป็นสามเณร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย (2.31) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (4.25) การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยด้านความขยันอดทนของการบรรพชาเป็นสามเณร พบว่า 1) สามเณรทำการบ้าน/งานที่ได้รับมอบหมาย ก่อนออกไปทำกิจกรรมอื่น เป็นพฤติกรรมทำบางครั้ง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 16 รูป คิดเป็นร้อยละ (66.7) 2) สามเณรมักชอบที่จะหลีกเลี่ยงงาน ที่พระอาจารย์ได้มอบหมายให้ทำ เป็นพฤติกรรมไม่เคยทำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 10 รูป คิดเป็นร้อยละ (41.7) 3) สามเณรมักจะมีความอดทนในการทำงานวัด/การบ้าน/งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบ เป็นพฤติกรรมทำประจำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 16 รูป คิดเป็นร้อยละ (66.7) 4) สามเณรจะพยายามทดลองทำงาน/กิจอื่นๆ จนเสร็จ เมื่อต้องทำงาน/กิจอื่นๆ แต่ละครั้ง เป็นพฤติกรรมทำบางครั้ง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 14 รูป คิดเป็นร้อยละ (58.3) 5) เวลาใกล้สอบ สามเณรจะดูหนังสือเพื่อสอบเอง โดยไม่ต้องมีใครมาบังคับ เป็นพฤติกรรมทำบางครั้ง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 14 รูป คิดเป็นร้อยละ (58.3) 6) เมื่อสามเณรทำผิด

จะรีบพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ เป็นพฤติกรรมทำประจำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 14 รูป คิดเป็นร้อยละ (58.3) และ 7) เมื่อมีการแข่งขัน สามเณรจะพยายามอย่างเต็มความสามารถ เพราะต้องการเป็นผู้ชนะ เป็นพฤติกรรมทำเป็นประจำและบางครั้ง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 10 รูป คิดเป็นร้อยละ (41.7) ตามลำดับ

สรุปว่า โดยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความขยันอดทนของการบรรพชาเป็นสามเณร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย (2.31) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (4.25) การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ในปัจจัยด้านความขยันอดทน อยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของการบรรพชาเป็นสามเณร พบว่า 1) สามเณรคิดเสมอว่าจะต้องประสบความสำเร็จในการเข้ามาบรรพชา/การบวชเป็นสามเณรในครั้งนี้ เป็นพฤติกรรมทำประจำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 20 รูป คิดเป็นร้อยละ (83.3) 2) สามเณรทุ่มเทในการเรียนพุทธศาสนาทุกวิชาอย่างหนัก เพื่อสอบนักธรรมชั้นตรี, โท และเอก ให้คะแนนดีและผ่าน เป็นพฤติกรรมทำประจำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 18 รูป คิดเป็นร้อยละ (75.0) 3) สามเณรปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” เป็นพฤติกรรมทำประจำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 22 รูป คิดเป็นร้อยละ (91.7) 4) สามเณรจะพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบพระพุทธศาสนาแต่ละวิชา เป็นพฤติกรรมทำประจำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 16 รูป คิดเป็นร้อยละ (66.7) 5) สามเณรมุ่งที่จะเรียนให้ดีที่สุด จึงเตรียมวางแผนการเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียนในวันแรก เป็นพฤติกรรมทำประจำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 20 รูป คิดเป็นร้อยละ (83.3) 6) สามเณรมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้ดีที่สุดอย่างที่ตั้งใจไว้ เป็นพฤติกรรมทำประจำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 18 รูป คิดเป็นร้อยละ (75.0) 7) สามเณรใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้น หากผลการเรียนพุทธศาสนาทุกวิชาไม่ดี เป็นพฤติกรรมทำประจำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 20 รูป คิดเป็นร้อยละ (83.3) 8) ในบทเรียนที่ยากๆ สามเณรจะอ่านซ้ำหลายๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป เป็นพฤติกรรมทำประจำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 20 รูป คิดเป็นร้อยละ (83.3) 9) สามเณรพยายามหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสารหรือตำรา เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน เป็นพฤติกรรมทำประจำ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 14 รูป คิดเป็นร้อยละ (58.3) และ 10) สามเณรพยายามค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต/โทรศัพท์มือถือ เพื่อสามารถนำไปประยุกต์ในการเรียนได้ เป็นพฤติกรรมทำบางครั้ง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 14 รูป คิดเป็นร้อยละ (58.3)

สรุปว่า การหาค่าที่แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของการบรรพชาเป็นสามเณร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย (2.42) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (4.63) การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ในปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ในระดับสูง

ผลการวิเคราะห์โดยภาพรวมของคามมีวินัย ความขยันอดทน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในแต่ละด้าน พบว่า การบรรพชาเป็นสามเณร มีปัจจัยด้านคามมีวินัย (1.76) ความขยันอดทน (2.00) อยู่ในระดับพฤติกรรมปานกลาง และปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (0.70) อยู่ในระดับพฤติกรรมต่ำ และในภาพรวมทั้ง 3 ด้านของการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับพฤติกรรมต่ำ ทั้ง 3 ด้าน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านคามมีวินัย ความขยันอดทน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัย ด้านคามมีวินัยกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของการบรรพชาเป็นสามเณรอยู่ในระดับที่ต่ำ เมื่อพิจารณาแยกระดับปัจจัยของการบรรพชาเป็นสามเณร กล่าวคือการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่มีปัจจัยทางด้านวินัยที่แตกต่างกัน ซึ่งจะไม่ส่งผลต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะมีระดับอยู่ในระดับที่ต่ำทุกระดับ และด้านความอดทนที่มีต่อมีปัจจัยต่อด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับที่สูง และพบว่า มีปัจจัยต่อด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับที่สูง

เมื่อพิจารณาแยกระดับปัจจัยของการบรรพชาเป็นสามเณร กล่าวคือการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีปัจจัยทางด้านความขยันอดทนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งจะไม่ส่งผลต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะมีระดับอยู่ในระดับที่สูงทุกระดับ

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ผลการเปรียบเทียบด้านความมีวินัยกับผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณร พบว่า การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 12 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 4 รูป อานิสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 6 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 2 รูป) ส่วน (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 8 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 2 รูป อานิสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 2 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 0 รูป) และ (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 4 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 4 รูป อานิสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 0 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 4 รูป) แสดงว่าปัจจัยด้านความมีวินัยส่งผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชเป็นสามเณร

ผลการเปรียบเทียบด้านความอดทนกับผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณร พบว่า การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 12 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 6 รูป อานิสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 0 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 6 รูป) ส่วน (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 8 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 0 รูป อานิสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 8 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 0 รูป) และ (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 4 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 4 รูป อานิสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 0 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 0 รูป) แสดงว่าปัจจัยด้านความอดทนส่งผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชเป็นสามเณร

สรุปว่า สามเณรมีวินัยในการบรรพชา และมีความอดทนที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ฉะนั้นจากสมมติฐานที่กล่าวว่า สามเณรที่มีปัจจัยด้านความมีวินัย และความขยันอดทนในการบรรพชาต่างกัน จะมีผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณรแตกต่างกัน ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ Crosstabs Table พบว่า สามเณรที่มีความมีวินัยและความขยันอดทนที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน เราจึงยอมรับสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้

8. อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า สามเณรมีวินัยในการบรรพชา และมีความอดทนที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ฉะนั้นจากสมมติฐานที่กล่าวว่า สามเณรที่มีปัจจัยด้านความมีวินัย และความขยันอดทนในการบรรพชาต่างกัน จะมีผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณรแตกต่างกันนั้น จากผลการวิจัยพบว่า “การบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของ

วัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ นั้น (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 12 รูป โดยมีสามเณรปรารภนาที่จะได้รับอานิสสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 6 รูป อานิสสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 0 รูป และอานิสสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 6 รูป) ส่วน (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 8 รูป โดยมีสามเณรปรารภนาที่จะได้รับอานิสสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 0 รูป อานิสสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 8 รูป และอานิสสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 0 รูป) และ (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 4 รูป โดยมีสามเณรปรารภนาที่จะได้รับอานิสสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 4 รูป อานิสสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 0 รูป และอานิสสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 0 รูป) แสดงว่าปัจจัยด้านความอดทนส่งผลต่อผลบุญหรืออานิสสงส์ของการบวชเป็นสามเณร” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) (2551, หน้า 436-438) ที่ได้กล่าวไว้ถึงการบรรพชาว่า ก็คงจะต้องเอยถึงผลบุญหรืออานิสสงส์ของการบวช และผู้บวชควรจรรโลงถึงผลของการบวชให้ได้ 3 ประการไว้ว่า **“อานิสสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง** โดยส่วนใหญ่ย่อมหมายถึง การพ้นไปจากการเผาผลาญของไฟกิเลสและไฟทุกข์ หรือที่เรียกว่า “นิพพาน” เป็นที่ตั้ง หากไม่ได้ถึงขั้นนั้น ก็ย่อมได้ผลรองลงมา คือ มีไฟกิเลสและไฟทุกข์ เผาผลาญขัดเกลามาแต่เพียงเบาบาง แล้วแต่ว่าตน จะสามารถประพฤติปฏิบัติธรรมวินัยได้ดีเพียงใด ส่วนผู้ที่บวชชั่วคราว ตามขนบธรรมเนียมประเพณีย่อมได้ผล โดยสรุปคือได้เรียนรู้ศาสนาที่ตนนับถืออย่างใกล้ชิด ได้ลองชิมการปฏิบัติธรรม ดังที่เด็กๆ และเยาวชนไทย ได้บวชและปฏิบัติธรรมเท่าที่ตนจะปฏิบัติได้ และในที่สุดเมื่อบวชแล้ว จะได้กลับออกมาเป็นคนที่ดีกว่าเก่า ทั้งหมดนี้เรียกว่า อานิสสงส์ที่ผู้นั้นจะพึงได้รับเฉพาะตน โดยผู้บวชต้องปฏิบัติอย่างจริงจังและเคร่งครัด เพื่อให้ได้อานิสสงส์อย่างแท้จริง

อานิสสงส์ที่จะพึงได้แก่ผู้อื่น หมายถึงการมุ่งตอบแทนบุญคุณของผู้มีพระคุณเป็นที่ตั้ง โดยมีบิดามารดาเป็นประธาน ของบุคคลเหล่านั้น เพราะคนเราเมื่อเกิดมา ยังไม่ทันจะลืมตาดูโลกก็เป็นหนี้บุญคุณแก่คนทั้งหลายอย่างมากมาย เหลือที่จะกล่าวได้ สำหรับบิดามารดานั้น ท่านมีบุญคุณเหนือเศียรเกล้าของบุตรเพียงไรนั้นย่อมเป็นที่ประจักษ์กันดีแล้ว เพราะฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่ของคนดี ที่จะต้องตอบแทนบุญคุณของผู้มีพระคุณทั้งหลาย พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่า “ไม่มีอะไรที่จะตอบแทนดียิ่งไปกว่า การทำให้ผู้มีบุญคุณนั้นๆ ได้รับความดีความงามอันสูงสุด สำหรับความดีความงามอันสูงสุดนั้น ก็ไม่มีอะไรยิ่งไปกว่า การได้พ้นไปจากความทุกข์ หรือพ้นไปจากการถูกเผาผลาญของไฟกิเลสและไฟทุกข์” ด้วยเหตุนี้ บุตรที่จะต้องตอบแทนบิดามารดา ต้องสำนึกถึงการทำให้บิดามารดา ได้รับความดีความงามเป็นความพ้นทุกข์ก่อนสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น เราจึงเห็นได้ชัดว่า โอกาสแห่งการตอบแทนบุญคุณของบิดามารดานั้น นับว่ามีมากที่สุดในการบวช ด้วยการบวชนั้น ทำให้บิดามารดามีศรัทธามั่นคงในพระพุทธศาสนายิ่งขึ้น ได้เป็นผู้ใกล้ชิด หรือเป็นญาติในพระศาสนายิ่งขึ้น ได้ใกล้ชิดการประพฤติปฏิบัติธรรมวินัยยิ่งขึ้น และได้มีความรู้ความเข้าใจในธรรมอันลึกซึ้งยิ่งขึ้น หรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นผู้มั่นคงไม่หวั่นไหวในพระรัตนตรัย จนเป็นที่รับประกันได้ว่า ไม่มีทางที่จะตกไปสู่อบายได้เลย จึงนับว่าการบวชที่ถูกต้องนี้ เป็นโอกาสที่จะตอบแทนบุญคุณบิดามารดาได้จริงๆ แต่ทั้งนี้ ย่อมหมายถึงว่า ผู้นั้นจะต้องบวชจริง ศึกษาเล่าเรียนจริง ประพฤติปฏิบัติจริง และได้รับผลแห่งพรหมจรรย์นี้จริงๆ จึงจะมีผลเป็นการตอบแทนบุญคุณบิดามารดาอันเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ขอให้ผู้บวชแล้วทั้งหลาย จงอ้างเอาคุณมารดาบิดาเป็นที่ตั้ง โดยมีความสำนึกว่าท่านเหล่านั้น ได้มีบุญคุณแก่เรามาก่อนแล้ว เป็นฝ่ายทำคุณแก่เราก่อน ควรตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมวินัย ด้วยการทำจริงดังกล่าวกว่า มาให้เป็นการตอบแทนบุญคุณมารดาบิดาอย่างเหมาะสม อย่าให้เป็นขบถ หรือหลอกลวงต่อความหวังของบิดามารดา จึงจะเรียกได้ว่า การบวชมียานิสสงส์พึงได้แก่ผู้มีบิดามารดาและผู้มีพระคุณทั้งหลาย **อานิสสงส์แก่พระศาสนา** แม้พระศาสนาก็เป็นสิ่งที่มิปัจจัยปรุงแต่ง และอาจเสื่อมสูญไปได้ หากไม่มีการสืบต่ออายุไว้ เพราะฉะนั้น การบวชจึงมีความมุ่งหมายให้เป็นการสืบอายุพระศาสนาไปด้วยอีกส่วนหนึ่ง เราทั้งหลายที่ได้บวชนี้ ก็เพราะมีพระพุทธศาสนา ถ้าหากไม่มีพระศาสนา เราจะบวชได้อย่างไร บุญคุณของพระศาสนานี้เอง ที่ทำให้เราได้บวช เพราะฉะนั้น เราจะต้องตอบแทนคุณของพระศาสนา โดยการ

ตั้งใจบวชจริง ศึกษาเล่าเรียนจริง ประพฤติปฏิบัติจริงให้ได้รับผลของพรหมจรรย์นี้จริง แล้วพยายามสั่งสอนผู้อื่นต่อไป กันไป จึงจะเป็นการสืบอายุพระศาสนาได้จริง อาณิสสของการบวช นอกจากจะพึงได้แก่พระศาสนาเองแล้ว อาณิสสนี้ ยังอาจแผ่ไปในทุกๆ โลก ทั้งมนุษย์โลกและเทวโลก เป็นเหมือนร่มโพธิ์ร่มไทรที่คุ้มครองสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย ให้เยือกเย็นอยู่ภายใต้ร่มเงาของพระศาสนาตลอดกาลนาน ทั้งหมดทั้งมวลนี้ ย่อมเป็นเหตุผลอันเพียงพอ ที่เราจะต้องเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างด้วย การอดกลั้น อดทน เพื่อให้เกิดการบวชจริง เรียนจริง ปฏิบัติจริง และได้รับผลจริง ซึ่งถือเป็นอาณิสสของการบวช ที่มีการจัดกิจกรรมของโครงการบรรพชาสามเณรโรงเรียน หน่วยงาน และองค์กรต่างๆ เป็นอุปการะคุณให้เด็กๆ และเยาวชนที่ด้อยโอกาสได้เข้าร่วมโครงการฯ และบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ พึงได้รับอย่างแท้จริง”

และพบว่า สามเณรที่มีความมีวินัยและความขยันอดทนที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อผลบุญหรืออาณิสสของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน เราจึงยอมรับสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ โดยผลการวิจัยพบว่า “การวิเคราะห์โดยภาพรวมของความมีวินัย ความขยันอดทน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในแต่ละด้านนั้น การบรรพชาเป็นสามเณรมีปัจจัยด้านความมีวินัย (1.76) ความขยันอดทน (2.00) อยู่ในระดับพฤติกรรมปานกลาง และปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (0.70) อยู่ในระดับพฤติกรรมต่ำ และในภาพรวมทั้ง 3 ด้านของการบรรพชาเป็นสามเณรในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับพฤติกรรมต่ำทั้ง 3 ด้าน” ซึ่งปัจจัยในด้านความมีวินัยและความขยันอดทนทั้ง 2 ด้าน ส่งผลให้มีปัจจัยในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลบุญ/อาณิสสของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณรสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Mc Celland (1961, pp. 207-256) ที่กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ดังนี้ “1. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk-Taking) มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวไม่พอใจที่จะทำสิ่งง่ายๆ ซึ่งต้องใช้ความสามารถ หากแต่เลือกทำสิ่งที่ยาก พอเหมาะสมกับความต้องการของตน ทำสิ่งที่ยากให้สำเร็จนั้นทำให้ตนเองพอใจ ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มักไม่กล้าเสี่ยง เพราะกลัวไม่สำเร็จ หรือไม่เสี่ยงจนเกินไป ทั้งๆ ที่จะทำไม่สำเร็จแต่ก็พึงโชค 2. ความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการทำสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ไม่ได้ขยันไปทุกกรณี แต่เอาใจใส่มานะพากเพียร ต่อสิ่งท้าทายความยาก ความสามารถของตนเอง เป็นงานที่ต้องใช้สมองครุ่นคิด และจะทำให้ตนเองรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญลุล่วงไป 3. ความรับผิดชอบตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะพยายามทำงานให้สำเร็จ เพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่อง ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบให้คนอื่นมาบงการ ว่าตนควรจะทำอย่างนั้น อย่างนี้ 4. ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ (Knowledge of Result Decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะติดตามผลการกระทำของตนเองว่าเป็นอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างนั้น อย่างนี้ และทราบผลการตัดสินใจ หรือกระทำแล้วยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิมอีก 5. การคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Result Possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นผู้ที่มีแผนการระยะยาว เพราะเล็งเห็นเหตุการณ์ไกลกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ 6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organization Skill) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นผู้ที่มีทักษะในการจัดระบบงาน ทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้”

จากผลการวิจัย พบว่า “การเปรียบเทียบปัจจัยด้านความมีวินัยกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของการบรรพชาเป็นสามเณรอยู่ในระดับที่ต่ำ เมื่อพิจารณาแยกระดับปัจจัยของการบรรพชาเป็นสามเณร กล่าวคือการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่มีปัจจัยทางด้านวินัยที่แตกต่างกัน ซึ่งจะไม่ส่งผลต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะมีระดับอยู่ในระดับที่ต่ำทุกระดับ และด้านความอดทนที่มีต่อมีปัจจัยต่อต้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับที่สูง เมื่อพิจารณาแยก

ระดับปัจจัยของการบรรพชาเป็นสามเณร กล่าวคือการบรรพชาเป็นสามเณร ในกลุ่มสามเณรใหม่ ปี 2563 ของวัดโลกโมฬี อำเภอมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่มียปัจจัยทางด้านความขยันอดทนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะมีระดับอยู่ในระดับที่สูงทุกระดับ” สอดคล้องกับแนวคิดของ กรมวิชาการ (2542, หน้า 25-28) ได้สรุป ความหมายของวินัยได้เป็น 2 แนวทาง คือ “(1.) ความหมายในทาง รูปธรรม หมายถึง ข้อปฏิบัติ หรือ แบบสำหรับคนในองค์กร ในหมู่ ในเหล่า ในวงการแต่ละแห่ง โดยข้อปฏิบัติ หรือแบบที่กำหนดไว้ สำหรับสมาชิกในองค์กรนั้นๆ จะเรียกว่า วินัย อาทิ เช่น วินัยทหาร วินัย ข้าราชการพลเรือนสามัญ ความหมายของวินัยในทางรูปธรรม สามารถนำไปใช้เป็นหลักในทางปฏิบัติได้ว่า 1.1) วินัยในองค์กรต่างๆ อาจมีลักษณะแตกต่างกันออกไป การกระทำอย่างเดียวกันในองค์กร หนึ่งอาจจะไม่ ถือว่า การปฏิบัติดังกล่าวเป็นความผิด 1.2) ในการพิจารณาว่า การกระทำใดผิดวินัยหรือไม่ ต้องพิจารณาว่า เป็นการกระทำที่ผิดข้อปฏิบัติ หรือผิดแบบของสมาชิกในองค์กรนั้นหรือไม่ ถ้าไม่มีการกำหนดไว้ในข้อปฏิบัติ จะไม่ถือว่าเป็นความผิด หรือในกรณีกลับกัน ถ้าหากมีข้อปฏิบัติกำหนดไว้ และมีการฝ่าฝืนก็ถือว่า ผิดข้อปฏิบัติ และ 1.3) ในการกำหนดระดับการลงโทษ ที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย จะต้องพิจารณาการกำหนดความหนักเบา ของโทษ โดยแตกต่างกันออกไปในแต่ละองค์กร และ (2.) ความหมายในทางนามธรรม หมายถึง ลักษณะเชิง พฤติกรรม (Behavior) ที่แสดงออกมาเป็นการควบคุมตนเอง การยอมรับ หรือปฏิบัติตาม การนำ หรือการ บังคับบัญชา การมีระเบียบ และการอยู่ในแบบแผน จากความหมายของวินัยในทางนามธรรม จะพบว่า โดยแท้จริงแล้ว วินัยที่ต้องการหา ไขตัวข้อปฏิบัติ หรือตัวแบบแผนไม่ หากแต่วินัยที่ต้องการให้มี คือ การ ควบคุมตน การปฏิบัติตามข้อบังคับ การอยู่ในแบบแผน การปฏิบัติตาม การนำการปฏิบัติตาม การบังคับ บัญชา การมีระเบียบและลักษณะเชิงพฤติกรรมดังกล่าว จะแสดงออกมาด้วยสิ่งทีมาจากพื้นฐานทางจิตใจ ด้วย เหตุนี้ การที่จะทำให้ทุกคนในองค์กร มีวินัยจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ต้องปรับพฤติกรรม ต้องพัฒนาจิตใจ ต้องนำ ต้องกำกับด้วย มิใช่มุ่งแต่จะพัฒนาหาทางกำหนดข้อปฏิบัติ หรือระเบียบให้มีความครอบคลุมรัดกุมแต่เพียง อย่างเดียว หรือมุ่งแต่จะคอยลงโทษ เมื่อมีสมาชิกในองค์กรคนใดคนหนึ่งกระทำการฝ่าฝืนข้อปฏิบัติ หรือ ระเบียบขององค์กร”

ผลการวิจัย พบว่า “ผลการเปรียบเทียบด้านความมีวินัยกับผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการ บรรพชาเป็นสามเณร (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 12 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่ จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 4 รูป อานิสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 6 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 2 รูป) ส่วน (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 8 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่จะ พึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 2 รูป อานิสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 2 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 0 รูป) และ (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 4 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่จะ พึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 4 รูป อานิสงส์จะพึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 0 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 4 รูป) แสดงว่าปัจจัยด้านความมีวินัยส่งผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชเป็นสามเณร และด้าน ความอดทนกับผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณร (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 12 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 6 รูป อานิสงส์จะ พึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 0 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 6 รูป) ส่วน (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 8 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 0 รูป อานิสงส์จะ พึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 8 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 0 รูป) และ (การบรรพชาเป็นสามเณร จำนวน 4 รูป โดยมีสามเณรปรารถนาที่จะได้รับ อานิสงส์ที่จะพึงได้แก่ตัวผู้บวชเอง จำนวน 4 รูป อานิสงส์จะ พึงได้แก่ผู้อื่น จำนวน 0 รูป และอานิสงส์แก่พระศาสนา จำนวน 0 รูป) แสดงว่าปัจจัยด้านความอดทนส่งผล ต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชเป็นสามเณร” โดยมีความสอดคล้องกับผลการศึกษวิจัยของพระอาจารย์

ดร. ญัฐวิวัฒน์ ตั้งปฐมวงศ์ (ญาณปปโก) (2562, บทคัดย่อ) ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมกรบวชของชายไทยชาวเชียงใหม่ ศึกษากรณี วัดอุโมงค์ (สวนพุทธธรรม) จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า “การวิจัยเชิงเอกสาร และการสำรวจวิจัย ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 รูป/คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ โดยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของระดับพฤติกรรมของชายไทยชาวเชียงใหม่ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามพฤติกรรมของการบวช พบว่า ชายไทยชาวเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ที่มีความประสงค์ที่จะบวชเป็นศาสนทายาทในกลุ่มพระสงฆ์ มีจำนวน 195 คน (95.0%) มีระดับการศึกษาทางโลกอยู่ในระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวส./อนุปริญญา มีจำนวน 99 คน (49.5%) ไม่เคยได้รับการศึกษาทางธรรมเลย มีจำนวน 90 คน (45.0%) มีระดับช่วงอายุ 18 – 27 ปี มีจำนวน 110 คน (55.0%) และมีช่วงระยะเวลาที่คาดหวังว่าจะบวช 1 – 3 เดือน มีจำนวน 90 คน (45.0%) โดยชายไทยชาวเชียงใหม่ เชื่อว่าการบวช นอกจากจะเป็นการสืบต่ออายุพระพุทธศาสนาให้ยืนยาวสืบไปแล้ว ยังเป็นการสร้างอานิสงส์ ให้แก่บิดามารดา ตลอดจนเป็นการปลูกฝังให้ผู้บวช ได้เรียนรู้หลักของพระพุทธศาสนา เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน จากการสำรวจเชิงพฤติกรรมของชายไทยชาวเชียงใหม่ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามพฤติกรรมของการบวช พบว่า การบวชเป็นโอกาสได้ศึกษาหลักธรรมในพุทธศาสนา มีระดับวัตถุประสงค์ตามพฤติกรรมด้านการศึกษาพระธรรมวินัยของการบวชอยู่ในระดับมากที่สุด, การบวชตามประเพณีหรือบวชแก้บน มีระดับพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของการบวชที่แท้จริงอยู่ในระดับมากที่สุด, มีความพึงพอใจมาแต่เด็ก ระดับข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมตามปัจจัยที่สัมพันธ์กับการบวชในด้านการตัดสินใจด้วยตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด, เพศบรรพชิต เป็นเพศที่กำหนดให้นักบวชมีสติกำกับตนเองอยู่เสมอ, ชีวิตนักบวชดำรงอยู่ได้เพราะศรัทธาของประชาชน และชีวิตนักบวชเป็นชีวิตที่ต้องอดทนต่อความยากลำบาก ระดับข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบวชในด้านการดำเนินชีวิตของภิกษุสามเณรอยู่ในระดับมากที่สุด”

งานวิจัยของชุดิกร ธนาวัฒน์กร (2543, บทคัดย่อ) ที่พบการศึกษาการปลูกฝังจริยธรรมแก่เยาวชนในระดับประถมศึกษาในประเทศญี่ปุ่นว่า “การที่ประเทศญี่ปุ่นประสบความสำเร็จ ในการปลูกฝังคุณธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา เพราะชาวญี่ปุ่นให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม นอกจากนั้น ชาวญี่ปุ่นยังให้ความสำคัญกับการเป็นแบบอย่างที่ดี อย่างไรก็ตาม นอกจากการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือการมีภาระหน้าที่ ที่ต้องรับผิดชอบแล้ว การศึกษาและการปฏิบัติตามหลักศาสนา เช่น การได้ไปวัดศึกษาธรรมะ การรักษาศีล การนั่งสมาธิ ฯลฯ ต่างก็มีส่วนในการปลูกฝังศีลธรรมให้กับบุคคลเช่นกัน” (เอกาจ ช่วยโต, 2521, บทคัดย่อ) พบว่า “ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมธรรมะในวัด มีทัศนคติที่ดีต่อคุณธรรมต่างๆ สูงกว่าก่อนฝึก โดยเฉพาะผู้ที่ห่างเหินศาสนา มาแต่เดิม” และ(สุนทรี และสนิท, 2522, บทคัดย่อ) พบว่า “กลุ่มที่ไปวัดฟังธรรมบ่อย ย่อมให้ความสำคัญต่อค่านิยมเกี่ยวกับการมีหลักธรรมคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนาเป็นที่พึงอย่างมาก ในขณะที่กลุ่มผู้ที่ไม่เคยไปวัดฟังธรรมเลย ให้ความสำคัญกับค่านิยมนี้ต่ำมาก ผลการวิจัยดังกล่าวฯ” โดยมีสอดคล้องกับงานวิจัยของสมสุตา ผู้พัฒน์ และคณะ (2542, บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการปลูกฝังศีลธรรมด้วยการสอบปัญหาธรรมะ พบว่า “เมื่อนักเรียนและครูได้เข้าร่วมโครงการ และได้อ่านหนังสือธรรมะที่ใช้ในการสอบแล้ว นักเรียนมีความสนใจธรรมะมาก และมีพฤติกรรมทางศีลธรรมมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบว่า พฤติกรรมทศศีลธรรมของครูที่เข้าร่วมโครงการลดลง ในขณะที่พฤติกรรมทางศีลธรรมเพิ่มสูงขึ้น เมื่อเทียบกับก่อนเข้าร่วมโครงการ”

ฉะนั้น ครูบาอาจารย์ผู้อบรมสั่งสอนควรชี้แนะให้สามเณรใหม่เห็นถึงคุณค่าของควมมีวินัย ความขยันอดทน และความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน การศึกษาเล่าเรียน ที่ได้รับมอบหมาย ให้ต้องมีพฤติกรรม

การกระทำอย่างเต็มที่เต็มความสามารถ ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก อดทน อดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรคต่างๆ และควรยกย่องบุคคลตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จมาเป็นต้นแบบในการสร้างแรงบันดาลใจต่อไป

9. องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

สามเณรที่มีปัจจัยด้านความมีวินัย และความขยันอดทนในการบรรพชาต่างกัน จะมีผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณรแตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยในด้านความมีวินัยและความขยันอดทนทั้ง 2 ด้าน ส่งผลให้มีปัจจัยในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และผลบุญ/อานิสงส์ของการบวชของการบรรพชาเป็นสามเณรสูงขึ้นตามไปด้วย จึงทำให้การค้นพบองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้ สามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการวางแผนและสรรหาแนวทางในการสร้างให้สามเณรใหม่ เห็นถึงคุณค่าของความมีวินัย ความขยันอดทน และความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน การศึกษาเล่าเรียน ที่ได้รับมอบหมาย ให้ต้องมีพฤติกรรม การกระทำอย่างเต็มที่เต็มความสามารถ ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก อดทน อดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรคต่างๆ และควรยกย่องบุคคลตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จมาเป็นต้นแบบในการสร้างแรงบันดาลใจ เพื่อที่จะได้เหล่ากอของสมณะที่เป็นนักรบชายในพระพุทธศาสนาที่มีอายุยังน้อยเปรียบเสมือนฤดูใบไม้ผลิของมนุษยชาติ ชีวิตของมนุษย์เรานั้น ระยะเวลาเป็นเยาวชนเป็นชีวิตที่ล้ำค่ายิ่ง แต่ทว่าความเป็นเยาวชนก็ร่วงโรยง่ายที่สุด หากไม่ได้รับการอบรมบ่มเพาะอย่างดี เยาวชนที่มีคุณภาพสูงส่ง มีสติปัญญาเป็นเลิศ ย่อมจะเป็นผู้กำหนดอนาคตของชาติ และความเจริญของเผ่าพันธุ์สืบต่อไป

10. ข้อเสนอแนะ

1) ครูบาอาจารย์ผู้สอน ควรศึกษาพฤติกรรมของสามเณรที่ตอบสนองในขณะทำการเรียนการสอน และการอบรมสั่งสอน เพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาสามเณรรู้ถึงคุณค่า และประโยชน์ของการมีวินัย และความขยันอดทน ในการดำรงชีวิต การทำงาน การศึกษาเล่าเรียน และอื่นๆ ซึ่งส่งผลให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อสามเณร และทำให้สามเณรมีผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวช การดำรงชีวิต การทำงาน การศึกษาเล่าเรียน และอื่นๆ ที่สูงยิ่งขึ้น

2) จากการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า ความมีวินัย ความขยันอดทน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่งผลต่อผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวช การดำรงชีวิต การทำงาน การศึกษาเล่าเรียน และอื่นๆ ของการบรรพชาเป็นสามเณร ดังนั้น ครูบาอาจารย์ ควรเสริมสร้างให้สามเณรมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยนำหลักการและแนวคิดของ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) ผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวช และผู้บวชควรจะระลึกถึงผลของการบวชให้ได้ 3 ประการ และหลักการแนวคิดของ Mc Celland ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มาเป็นแนวทางในการนำไปปรับประยุกต์ใช้

3) การวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า การบรรพชาเป็นสามเณรมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน ส่งผลทำให้ผลบุญหรืออานิสงส์ของการบวชแตกต่างกัน ครูบาอาจารย์ ควรปลูกฝังและเสริมสร้างกิจกรรม การเรียน การสอน การอบรมสั่งสอนการเป็นเป็นสามเณรที่เหมาะสม ให้กับผู้ที่ประสงค์จะเข้ามาบวช/บรรพชาเป็นสามเณรใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้สามเณรเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบและวินัย ในตนเอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ฉกาจ ช่วยโต. (2551). การศึกษาผลของการฝึกอบรมตามโครงการจริยธรรมสำหรับนักเรียนวิทยาลัยครู สงขลา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชุตติกร ธนาวัฒน์กร. (2543). การศึกษาบุคลิกภาพตามแนวทฤษฎีจิตวิเคราะห์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ ปยุตฺโต). (2546). ทำไมคนไทยจึงเรียนพระพุทธศาสนา พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ ปยุตฺโต). (2551). พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
สหธรรมิก จำกัด.

พระอาจารย์ดร. ญาณวิวัฒน์ ตั้งปฐมวงศ์ (ญาณปปโก). (2562). “พฤติกรรมการบวชของชายไทยชาวเชียงใหม่
ศึกษากรณี วัดอุโมงค์ (สวนพุทธธรรม) จังหวัดเชียงใหม่”. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหา
มกุฏราชวิทยาลัย ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (กค.-ธค. 2562).

สุนทรี และสนธิ. (2522). ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.

สมสุตา ผู้พัฒน์ และคณะ. (2543). รายงานผลการวิจัยผลกระทบของโครงการปลูกฝังศีลธรรมด้วยการสอบ
ปัญหาธรรมะ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุนทร บุญสถิต. (2543). สถานภาพ บทบาท และปัญหาของสามเณรในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์อักษร
ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน). (2547). รายงานผลการ
ดำเนินงาน กองทุนปลูกกรากแก้วศาสนทายาท. กรุงเทพฯ: ธรรมการพิมพ์.

Cronbach, L. J. (1954). *Essentials of Psychological Test*. (5th ed.). New York: Harper Collins.

Mc Calland, David C. (1961). *Motivation economic achievement*. New York, the free.